

Tvivlaren upptäcker svaret

Predikan för 20 maj 2001

Text: Johannes 20:19-31

När vi blir väl bekanta med någon, tänker vi ofta helt annorlunda på honom än vi tidigare gjorde, inte sant? Det är precis vad som händer när vi blir bekanta med Thomas, en av Jesu tolv lärjungar. Människor har kallat honom Thomas tvivlaren i årtal. Om ni frågar någon om vad han vet om Thomas, kommer han troligen att säga: "Thomas var lärjungen som vägrade att tro att Jesus hade uppstått från de döda. Han begärde att få se hålen i Jesu händer och sticka fingret i spikarnas hål." På grund av denna händelse har Thomas haft ett dåligt rykte sedan dess. Men när vi forskar i Skrifterna, upptäcker vi ingen fördömelse av Thomas. Ingenting tyder på att Jesus blir förnärad av hans frågor. Jag hoppas att dagens predikan kommer att återupprätta Thomas i våra ögon och ta bort det skuggiga molnet som vi har placerat över honom.

Han hade förstås frågor. Har inte ni? Han hade förstås tvivel då och då. Har inte ni? Vi kan vara tacksamma att Thomas var en av de tolv eftersom det finns många människor idag som han. Vi alla är ibland som han. Vår predikans ämne är: Tvivlaren upptäcker svaret. Thomas är bevis på att varje frågande, utforskande, tvivlande och bekymrade människa kan upptäcka svar som han behöver i den levande Kristus.

Bibeln presenterar honom som Thomas som kallades Tvillingen. Thomas var kanske inte hans äkta namn, men bara ett öknamn. Vi vet ingenting om människan, man eller kvinna, som var hans tvilling. Vad det beträffar, vet vi inget mer om Thomas bakgrund heller och ingenting om varifrån han kom och vem hans föräldrar var.

Medan de andra evangelisterna bara listar hans namn, är det Johannes som berättar Thomas historia för oss. Den är ett drama som har tre akter. De flesta av oss kommer ihåg bara den sista akten och har glömt de andra två.

Den första akten i historien om Thomas, tro mig, är värd att komma ihåg. Den visar något om Thomas som drar skam över oss. Jesu korta liv på jorden närmade sig redan sitt slut. Jesus hade blivit mycket populär, och många hoppades och planerade tyst att göra honom till sin konung. I Jerusalem, å andra sidan, byggdes ett dödligt hat upp mot Jesus. De judiska ledarna bestämde sig för att slå ihjäl honom. Hans lärjungar var helt medvetna om det.

Plötsligt kom ett bud från Betania som var en förort till Jerusalem. Jesu käre vän Lasarus, Marias och Martas bror, låg sjuk. Jesus stannade två dagar där han befann sig. Därefter sa han till sina lärjungar: Låt oss gå tillbaka till Judeen (Joh 11:7ff). En proteststorm mötte hans ord. Lärjungarna sade till honom: "Rabbi, nyss försökte judarna stena dig, och nu går du dit igen (v.8). Jesus svarade lugnt på protesterna: Vår vän Lasarus sover, men jag går för att väcka honom. Lärjungarna förstod inte – som vanligt. De sa: Herre, sover han, så blir

han frisk. Sömn är bra för en som är sjuk. Om Lazarus bekvämt vilar sig, då måste han ha kommit en god bit på väg till tillfrisknande. Då talade Jesus i klarspråk: Lazarus är död.

Lärjungarna bestämde sig för att avråda honom från att gå tillbaka till Jerusalem tills Thomas talade. Det var samma Thomas som många föraktar. Han sa: Låt oss gå och dö med honom. Det skulle inte förvåna oss om Petrus hade sagt det. Det var Petrus som vanligen gjorde sådana förhastade påståenden. Men detta förslag kom inte från Petrus, men från Thomas. Ni var kanske inte medvetna om att Thomas hade denna sida. Thomas sa kanske dessa ord i avsky över att Jesus hänsynslöst ville riskera sitt liv. Det fanns kanske sarkasm i hans röst: "Om han insisterar på att gå dit och mördas, låt oss gå och slås ihjäl också." Det fanns kanske en fatalistisk pessimism i hans ord, men faktum är att Thomas var beredd att gå även om det betydde att han riskerade sitt liv genom att följa Jesus. Det fanns mod i dessa ord.

Enligt historisk tradition dog, emellertid, Thomas faktiskt som en martyr, inte denna vecka i Jerusalem, men många år senare i det avlägsna Indien. Thomaskyrkor, Thomaskristna och många relikier som säger att Thomas levde och dog där hittas i Indien idag. Han som världen kommer ihåg på grund av hans tvivel har varit gudomlig sannings ljus och en fackla som antände kristenhets första eldar i det hedniska Indiens mörker och i dess miljoner människors hjärtan.

När jag tänker på denna händelse, undrar jag hur många av oss som skulle säga: Låt oss gå och dö med honom. Hur många av oss skulle gå i kyrkan på söndagsmorgonen om en totalitär regering som vill utrota all religion från landet påbjöd: "Du skall inte längre tillbe Kristus. Det är belagt med dödsstraff"? Jag undrar hur många av oss, inklusive mig själv, som faktiskt är beredda vid Guds barmhärtighet att frambära våra kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud. Och allt vad vi gör i ord eller handling -- gör vi det i Herren Jesu namn och för Guds ära? Thomas som många kristna föraktar var beredd inte bara att leva, men också att dö för Jesus. Behöver vi inte Guds förlåtelse och hans makt för att växa trognare i att leva och dö för Kristus?

Thomas historias akt två visar oss var vi finner sådan förlåtelse och makt. Akt två börjar med lärjungarna och Jesus i det övre rummet. Mästaren sa att han kommer att lämna dem (Joh 14:1-6). Låt inte era hjärtan oroas, sa Jesu tysta ömma röst. Tro på Gud och tro på mig. ²I min Faders hus finns många rum. Om det inte vore så, skulle jag då ha sagt er att jag går bort för att bereda plats åt er?... ⁴Och vart jag går, det vet ni. Den vägen känner ni." Men Thomas kunde inte längre behärska sig. Allt var så hemskt ledsamt, nedslående, och helt förvirrat. Herre, sa han, vi vet inte vart du går. Hur kan vi då känna vägen? Det var då Jesus talade med Thomas och de andra för att förjaga mörkret som de hjälplöst trevade i. Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Kristus fortsätter att vara svaret för andliga behov och andlig längtan. Vi vet faktiskt mycket mer nu än Thomas visste då. Vi har varit på Golgata. Vi har tittat på korset. Och vi har hört Fadern när han sa i Ordet: "Jesus dog för er. För Jesu skull förlåter jag alla era synder och glömmer dem. Jesus dog så att ni får leva för evigt." Jesus är svaret för alla andliga tvivel ännu idag.

Många i världen tvivlar på Bibelns svar. Många tror på utvecklingsläran till exempel. De tror att allt helt enkelt hände – allt kom till på egen hand. Det är orimligt att tro att detta hela universum och alla underbara varelser i det kom till av en slump. Överallt ser man klart bevis på avsikt och intelligens och klart bevis på ömtålig balans och invecklad komplexitet. Det kräver mycket mer tro än jag har att tro att allt kom till av en händelse – av en ren slump -- på egen hand. Evolutionen skulle vara humoristisk om den inte var så destruktiv. Att undervisa utvecklingsläror som om de var absoluta och obestridliga fakta ifrågasätter Bibeln och dess sanningar. Det är en del av Satans skickliga intrigspel. Han anfaller vanligen inte direkt. I stället förstör han grunden till kristenheten genom att misstänkliggöra Bibelns sannfärdighet. Och det verkar som om Satan har framgång i vårt land idag. Det verkar som om ett gudlöst samhälle har blivit till. Det finns ingen skapare, säger utvecklingsläran, och det betyder att det inte finns något som är rätt och något som är fel, och det finns inget som får bestämma rätt eller fel. Det finns ingen Gud, och det betyder att inget är heligt. Guds namn är inte heligt, därför är förbannelser och alla slags händelser vardagliga. Guds dag är inte helig, därför går många inte i kyrkan eller läser inte Bibeln. Livet är inte heligt, därför är vi bara djur och vi får slå ihjäl våra barn genom abort, våra äldre genom dödshjälp, och våra fiender genom mord. Äktenskap och sex är inte heliga, därför får man bedriva otukt när man vill, och det spelar ingen roll om vi väljer heterosexualitet eller homosexualitet. Ägodelar är inte heliga gåvor som Gud har anförtrott oss, därför får vi använda dem för att spela, supa och ha roligt. Tvivel om Guds ord ruinerar världen. Och denna skada är ingenting när man jämför den med de eviga konsekvenserna. Satan och utvecklingsläran undervisar att det inte finns någon Gud. Det betyder att det inte finns synd eller en Frälsare från synden. Sådana läror leder till evig fördömelse.

Ni kan ge tvivlaren bara ett svar. Det finns bara ett svar när människor tvivlar: "Pröva Jesus och se för er själva. Kom och tillbe honom. Kom och studera hans Ord, och tillåt Ordet arbeta i era hjärtan. Pröva löftet: Tro på Herren Jesus så blir du frälst (Apos 16:31). Lev sedan enligt Guds vilja. Tro på Jesu löfte: Saliga är de som lyssnar till Guds ord och bevarar det."

Thomas historias akt tre tar oss till veckan efter Påskdagen. Dessa dagar var glada, fantastiska, härliga dagar för dem som hade sett den uppståndne Herren. Men de var mörka dagar för Thomas som inte hade varit där med de andra. Thomas hade sett hur Jesus dog. Det var för mycket för Thomas att tro att Jesus nu var uppstånden. "Jag måste se honom själv," sa han. Kan vi klandra honom? Skulle vi ha haft lättare att tro? Undrar vi inte också och ifrågasätter och tvivlar.

Åtta dagar därefter kom Jesus igen och Thomas var med bland dem (Joh 20:26-29). Då kom Jesus, medan dörrarna var låsta, och stod mitt ibland dem och sade: "Frid vare med er." Jesu ögon sökte efter Thomas. Thomas, sa Jesus, Räck hit ditt finger och se mina händer. Och räck hit din hand och stick den i min sida. Och tvivla inte utan tro! Thomas ville ha bevis. Här är det i överväldigande realitet. Thomas föll på knä framför Jesu fötter och sa, Min Herre och min Gud! Det var allt som han kunde säga, men det var tillräckligt. Det var en tillbedjan som kom från en före detta tvivlares läppar. Den uppståndne Herren accepterade nådigt denna tillbedjan. Påsken förblir det stora beviset. Påsken bevisar att vår tro inte grundas på en död frälsare, men på den levande Herren som nu härskar över allt och använder sin makt för att leda och välsigna oss!

Denna dag när Jesus tog bort Thomas tvivel, talade han om er och mig: Därför att du har sett mig, Thomas, tror du. Saliga är de som tror, fastän de inte ser. Vi har inte sett Jesus som Thomas hade. Genom tron som Gud gav oss genom dopet, som han stärkte i oss genom Skriften och Nattvarden, är vi medvetna om Jesu levande närvaro. Vi känner honom som den levande Herren och den allsmäktige Guden och den evige Återlösaren.

Saliga är de som tror, fastän de inte ser, sa Jesus. Sankt Petrus skriver till sådana välsignade, glada troende: Honom älskar ni utan att ha sett honom, och fastän ni ännu inte ser honom, tror ni på honom och jublar över honom i obeskrivlig, himmelsk glädje, ⁹då ni nu är på väg att vinna målet för er tro, era själars frälsning (1 P 1:8-9).

Idag tackar vi Gud för Thomas. Han var en människa som kämpade med sina tvivel och övergav dem med Guds hjälp. Idag prisar vi Gud för att Tivlaren upptäcker svaret. Thomas ställde frågorna som vårt tvivel ställer. Sedan upptäckte han svaret för sig själv och oss i Jesus, vem är vägen, sanningen och livet. Thomas upptäckte svaret i Jesus därför att det inte finns under himlen något annat namn, som givits åt människor, genom vilket vi blir frälsta. Ingen kommer till Fadern utom genom Jesus.